

DEO OPTIMO MAXIMO

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

*mane discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ-secundâ
mensis Februarii, anno Domini M. DCC. LXXXI.*

M. PAULO-AUGUSTINO-OLIVARIO MAHON DE HOUSSAY,

Doctore Medico, Præside.

AN MENSTRUATIONI PROMOVENDÆ IMPAR PLETHORA?

I.

ITA, fato ineluctabili, sunt mala bonis remixta, ut eadem quæ ad propagationem mortalis generis necessaria est evacuatio (1), in ipsius nonnunquam vertatur perniciem: sic ineffabilem quam in concipiendâ prole voluptatem omni animantùm speciei indidit æquè omnium alma parens natura, hanc, ab homine ferè solo, innumeris prope modùm ærumnis reposcit, vix non objurganda.

(1) Non ita necessariam intelligendum volumus evacuationem illam, ut non dentur quarundam mulierum exempla quæ, nunquam menstruant, sanos interea fetus ediderunt: vide Fabricium Hædani. Oper. omn. observat. Chirurg. cont. 5. p. 428. Schenckium, lib. 4. de concept. c. 14. v. 1 & seq.

Ad duodecimum decimum-vè quartum ætatis annum provecta, nèc jam infans; puella, inauditis antea incommoditatibus torquetur futura mater. Fractæ vires fatiscunt; ventriculum fusdequè veritè nausea; gravativus lumborum excruciat dolor; ardet futuri honuncionis incunabulum uterus; æstuant vicinæ partes; caput urget cephalagia, ipsaqùe in partes adducta mens totam corporis agitat molem. Sudat interea è genitalibus serofus, mucosus liquor, arctata panduntur vasa adventante sanguine, àc tandèm referatis, *non ruptis*, meatibus, viâ vi factâ, ipse ruit floridus, quâ data porta, sanguis.

Hic est ille fluxus quem sibi promitti sæpiùs audierat jam jam viro maturâ virgo. Post quatuor circitèr hebdomadas redux iterùm irrorabit muliebris, aliquot intrâ dies coercundus sponte suâ, per plures annos attamèn perenni periodo cònstans, nisi, fructu conceptu, vacet ut plurimùm.

Evacuationis determinato ferè vitæ tempore apparentis, statis intervallis iterùmquè iterùmquè redeuntis, certâ demùm ætate desinentis phænomena eò quorundam mentem impulerunt, ut miri hujuscè fluxûs causas invenire & assignare indefessi & audacès non dubitaverint; sic, dùm suam in rimandis naturæ secretis inbecillitatem candidè fatentur æqui rerum æstimatores, alios sua non deterruit ingenii fragilitas; falsâ veritatis imagine capti, multis opinionum cladibus famosum systematùm æquor prætermendo anhelant, ast Icaris quasi pennis innitentes, sublime dùm petunt, in ima demerguntur. Hanc sortem expertos nunc nox atra tenet, quos vanam commentitiâquè menstruationis causam non puduit vociferare: itâ quæ ad hunc fluxum promovendum lunam verbis compellabat amicis theoria, lunaticorum nunc tantùm occupat mentem: itâ fermentorum opinionem deseruit, pace compositâ, sedatus ingeniorum tumultus; àc factâ velutî mestastasi in aliam Physiologiæ partem ruere fermenta, quorum effervescentiam in Medicinâ tacitè fovet aliquorum Pseudo-Chemicorum penè dicam inflammabile innium.

Non nullos movet adhuc illâ quæ de plethorâ desumuntur argumenta; illamverò turgescèntiam brevè vacuabit rationum penuria. Sed cùm ad menstruationem promovendam, plethoræ systema ad rudioris mechanicæ leges accomodaverint, idcirco ex ipsâ-met partium fabricâ nonnulla deprompserunt, quæ tamèn aut negat Anatome, dirutivè ratiocinium.

I I.

VANUM ergò (ut sit à solidis initium), quæ de ampliori pectus foeminæ capacitate jactant; continetur enim in mulieris pelvi organum peculiare, quod homini dest, cui apud illas locum fabrefecit natura; austâ namquè contentorum mole, facilis partium continentium audâ patet dimensionis ratio. Quam aliundè menstruationi favendâ inutilem arguit multiplex argumentum: vitam & facilem purgationem etenim patiuntur mulieres, quarum adèd præter naturam coarctatur pelvis offea compages, ut si nuptæ concipiant, nunquàm absque artis adminiculo foetum excludant; huc etiâ confert simiorum innumera portentosaquè classis, quorum quasdam species iisdem, quàm homo, organis (1); itâ ditavit summus rerum opifex, ut illos solâ ferè animæ immortalis absentiâ ab humano genere discriminaverit. Similibus generationis partibus conflati menstruum

(1) Buffon, Hist. nat. tom. 12, pag. 44, edit. in-12.

emittunt fluxum, etsi illorum pelvis minori quàm in homine capacitate constet, servatis utriusque generis proportionibus (1). Nil ergò ad menstruationem confert major pelvis amplitudo, quam multò restitùs à providà naturà factam agnoscimus ut maturo foetui exitum ministret, qui major in homine, minor in brutis, servatis servandis, observatur.

At non felicibus plethoræ inducendæ collimant quæ de uteri fabricâ insusurrant hujus systematis fautores. Pulposam utero mollemquè substantiam assignare non dubitaverunt, etsi magnorum anatomistarum observationibus adversentur, vel ipsimèr autopsiæ repugnent. Uterus, teste Hallero (2), *constat densâ, stipatâ, duriusculâ telâ cellulosâ accedentibus ipsis muscularibus fibris, solo tamen puerperio conspicuis*. Firmam hanc & densam uteri texturam unanimi voce pronuntiant insignes in Anatomia viri (3). Quorum sententiæ assensum suum nullus denegabit, qui uterum virgineum summo cultri Anatome apice semel vix tetigerit.

Si sola etenim universalis plethoræ præsentia fluxum periodicum promoveret, certè ex ipsâ mechanicâ quâ explicatur ille, in aliud viscus irruere deberet sanguis, si alia adfuit viscera minoris densitatis quàm ipse est uterus; eò enim debet accumulari sanguis quò minor ipsi objicitur resistentia; jam verò eadem Anatomie investigatio nos docet multa alia deprehendi organa, quorum major mollietie faciliorem sanguini locum suppeditaret; undè patet ipsammet plethoram, *se supponatur*, nunquàm per uterum menstrua promoturam esse, si structuræ tantum Anatomicæ habeatur ratio. Hinc prociù ergò vana illa quæ ex Anatomia mutuârunt argumenta, cum falsâ observatione innixa, commentitiâ super fabricâ ædificata, quassis fundamentis, gravi lapsu corruant.

III.

VERUM hæc pelvis & uteri structura non potest catamenia promovere; nullâ aliâ accedente causâ. Sanguinis, ergò, juxtà systema quod impugnamus, major quotidie asservari debet copia, undè indies sensim accumulatus, plethoram format, quam solvit menstrua purgatio. Sât ingeniosa equidè luxuriantis ingenii proles amicum illud Anatomici apparatus cum plethorâ connubium, si utrumquè minùs à veritate absoune esset. At sicut falsam Anatomiam prædicant, ità ridiculam plethoræ inducendæ causam effutiunt.

Nimia sanguinis crescit quantitas, aliquâ perspirationis parte quotidie retentâ, undè augetur momentum, micant crebrius arteriæ, sanguis eò pellitur quò minor resistentia, uteri vasa rumpuntur (4), fit sanguinis exuberantis jactura. Perspirationem quotidie aliquâ ex parte retineri ità prò comperto habuit vir hujusce systematis parens, ut illius excrementitii humoris impeditam quantitatem calculo posito assignaverit, ridiculè herclè magis quàm verè. Intrâ corpus singulis diebus perspirationis drachmas tres & $\frac{1}{2}$, retinentur, quæ intrâ triginta dies uncias viginti constituunt, periodicæ evacuationi, *juxtà ipsum*, reipsâ æquales (5). Sed 1°. mens-

(1) Idem ibid. pag. 85.

(2) Primæ Lin. Phys. pag. 492. ff. 843.

(3) Heister Compend. Anat. pagina 103. Winslow expos. Anat. tom. 3, pag. 268 & 270. Sabatier, *Traité comp. d'Anat.* tom. 2, pag. 491.

(4) Freind Emmenol. pag. 26. cap. 5.

(5) Idem ibid. pag. 38. cap. 7.

4

trui fluxus immodicam quantitatem admittit, si recentioribus sit adhibenda fides. (1). Unde patet quàm arduum sit, si non omninò impossibile, determinare quantitatem retenti quotidie humoris perspiratorii. 2º. etiàm si retineatur ille, nullo modo exindè nascitur plethora. Hæc enim definitur boni ac sinceri sanguinis iustò major quantitas, salvâ qualitate; perspiratio verò excrementilium est quid multùm à sanguine abludens, cuius excretio ità necessaria est, ut non innocue impediatur, nisi aliæ excretiones hujus vicariam adimplerant functionem (2). Nequè etenim demonstratur aliquam perspirationis partem quotidie intrà corpus retineri, nequè, etiàm si verum hoc esset, exindè stabiliretur plethoræ existentia; nedùm enim existeret plethora, quæ sanitatis summum quali representat, imò potiùs defectus quarumdam functionum nasceretur. Nulla namquè fieri potest humoris excrementitii suppressio, quin varia exindè oriantur incommoda, prout in hanc illamve partem devius fertur humor, nullo naturæ negotio impoterùm cæteris assimilandus, cùm sit assimilationis nutritionisque residuum veluti æ fœx. Nequè dicant symptomata adventante fluxu menstruo orta reipsâ pendere ex suppressâ perspiratione; perpaucis enim antè evacuationem diebus apparent illa, dum semper sanitatis quopiam defectu laborarent mulieres, si quidem quotidie materies morbi intrà humores asservaretur; quæ materies nunquàm per viginti & ultrà dies posset accumulari illæfâ & vegetâ sanitate, quâ tamen perfectâ fruuntur quæ ritè purgantur mulieres: nullum rithmum, nullam periodum servarent illa symptomata si à nocivo humore retento penderent, nequè potest feliciter explicari cur per uterum semper in omnibus ferè mulieribus hujus crisis fieret. Ad saniores certè œconomix animalis leges sese accomodant veri observatores, qui phenomena instante menstruatione apparentia referunt ad tacitum naturæ conatum hanc criseos speciem molientis, & ad illam sese accingentis. Ità uterus cum partibus remotissimis intimo nexu conjungitur inextricabilique connubio, ut nunquàm aliquem suscipiat laborem, quin in sui operis consortium cæteras advocet partes. Arcum illud ignotumquè vinculum, mirum commercium usquè adeò agnoverunt nonnulli Medici, ut quidam in utero animæ sedem collocare vix non dubitaverint. Quæ si ridicula sit assertio, nihilominus attamen probat symptomata menstruæ purgationis ad actionem potiùs uteri referendam esse peculiarem, quàm ad solam auctam sanguinis copiam; imprimis quandò pro causâ plethoræ materiam excrementiam arguunt, proindèquè necessariò nocivam, ipsiquè plethoræ adversam.

I V.

JAM verò ex suprâ dictis satis patet perspirationis quantitatem aliquam quotidie retentam (quod mera est hyppothesis) nunquàm plethoram posse inducere. Si nunc probatur menstrua esse in ratione directâ perspirationis, jam jam funditus evertitur plethoræ systēma, quod totum super humore illo retento fundatur.

(1) Hujus calculi ridiculam & commentitiā sedulitatem arguit recentioribus observationibus accuratius determinata quantitas. Nam etsi nullam certam assignari posse quantitatem omnes uno ore fateantur medici, hanc tamen vulgò contineri affirmant à sex ad decem uncias; vide Haller, Element. Physl. tom. 7. lib. 28. sect. 3. Senac, *Essais de Physique*, tom. 1. pag. 443. De Haen, Rat. Med. tom. 2. part. 4. cap. 6. §. 2. pag. 165.

(2) Vide Thesim cui titulus an perspirationi & sudori cæteræ excretiones vicariæ, supercrinæ iterum propagatam.

5

Constans verò hujusce fluxus menstrui apud multiplices gentes observatio, annuente ipso plethoræ patrone, (1) indicat illum eò copiosorem citiusque apparentem, quò calidiori cœlo addictæ vivunt mulieres; (2) eò tardius contrà parituique menstruari fœminas, quò in frigidiori solo duram debebant vitam miseræ. Sic observavit Linnæus (3) Lapponicas mulieres alias parcius menstruat, æstate tantum modò alias; non nullas ullo unquam fluxu afflictas. Ecquis adhuc superest tam rudis legum animalis œconomix observator qui nesciat corpora eò magis perspirabilia, quò ardentiori Syrio subjiuntur; è contrà verò, eò minus eadem perspirare, quò strictam magis densat cutim glaciale frigus, quo æternum ferè torpent quos obliquè tantum & è longinquo despectat amicum necessariumquè viventis naturæ fides. Si dantur attamen quos non moveat generalis illa perspirationis corporum lex; at illos memores obsecramus experimentorum quæ à viris improbo labore insignibus facta, rem ad bilancis usque trutinam perpensam ac fundatam, nullum super eâ re dubium permittunt in posterum. Horumce experimentorum precipuos autores consulant Keillium, apud Anglos; in Hollandiâ Gorterum; Sanctorium in Italiâ, &c. ex quorum calculis constat perspirationem majorem fieri in calidioribus regionibus, minorem in frigidioribus, variabilem sub inconstanti fidere, ità ut v. g. vix calculum ponere liceat in Galliâ nostrâ citrà erroris periculum (4). Si experimenta in æstuosioribus regionibus tentata desiderentur adhuc, copiosorem tamèn ibi perspirationem sât abundè indicat facilis quâ ad levissimum motum diffiunt corpora sudor, impossibilitquè, absquè virium exhaustu, assiduus labor. Nequè certè aliam ob causam oleo sese inungebant veteres, quàm ut immediatam illam coercerent perspirationem; & de illo oleosarum frictionum usu revocando ad calidiores regiones migrantibus nuper cogitatum fuit eandem ob rationem (5).

Jam verò cum apud omnes in confesso sit menses, non ocyus tantum, sed copiosius etiàm fluere apud calidas propiori sole regiones, inconcussim exindè eruitur argumentum ad debellandam perspirationem retentam pro causâ plethoræ, ac consequentiâ necessariâ, ipsammèt contrà plethoram, ut catameniorum causam efficientem. Dicant nunc etenim hujusce opinionis obsecrati defensores cur major sit menstrua evacuatio in illis apud quos copiosior eodem tempore perspiratio, si hujus secundæ evacuationis retentio sit primæ causa. Explicent cur, contrà ipsas quas tradunt leges, minor fiat menstruatio apud gentes quibus nulla ferè perspiratio. Ridiculum sanè absurdumquè systema, quod propriis suis ratiociniis impugnatur, propriis armis debollatur ac proteritur.

Sed supponamus plethoram formari posse ope cohibitiæ aliquantum perspirationis; fingamus, sublatâ hâc plethoræ causâ, impedimento scilicet perspirationis, non tolli effectum, sive nihilominus existere plethoram, quam ad uncias viginæ ex D. Freind calculo productam concedimus. Certè quandò tantum sanguinis detrahatur, quantum accumulati tam certò noscitur, necessariò cessabit

(1) Freind.

(2) Haller, Element Phys. tom. lib. citato, pag. 144. Buffon, Hist. Nat. tom. 4. pag. 239.

(3) Flora Lappon. pag. 324.

(4) Lorri, Comment. in Sanctori aphor. de penderatione, sect. 6. aph. 6.

(5) Vide Dissertationem nuper propugnatam cui titulus, de unctionibus veterum in hodie nos Europæorum ad regiones fervidas æstuantelque migrantium aut transfretantium usus revocandis, anno 1773.

plethoræ effectus, evanescet fluor menstruus, aut saltèm elongari debebunt pèriodi, imminuetur inquam evacuationis tùm apparitio, tùm copia; nequaquàm tamèn observatio consentit cum hæc theoriâ, nequè hoc plethoræ ministris solatium conceditur; imò contrarius sæpè annotatur effectus; imò in suppressis menstruïs non rarò adhibetur venæ sectio ut revocentur, & feliciter nonnunquàm. Quì, quæso, tamèn fieri potest, ut illud idem remedium quo non præstantius aliud ut tollatur plethora, plethoræ saltèm effectum, menstruationem non tollat? Quomoddò explicabunt cur venæsectio periodicam aliquandò acceleret evacuationem, cur profusiorè illam nonnunquàm accersat. Utriusquè tamèn effectus graves autores, solâ observatione & experientiâ, non delirantis imaginationis errore, ductos frerosque testes appellare sufficiat intèr alios Hoffmannum & Swietenium. (1) Vana ergò etiã & ridicula illa superabundans aliquot sanguinis unciarum quantitas & proportio, pro causâ menstrui fluoris, si pertinax illè acceleretur adhuc & augeatur quandò per venæ sectionem plus demitur sanguinis quàm per ipsammè purgationem amittitur. Vel enim sola quantitas sanguinis aucta menstrua producit, vel non; si periodicam evacuationem producit illa, (quod contendunt plethoræ Patroni) necessariò sufflaminari debet plethora quandò quocumque tempore sectâ venâ plus sanguinis mittitur quàm existebat antè ad inducendam plethoram. Quod si imminutâ, sublatâ plethorâ, nihilominus purgationem patiantur mulieres, minimè fluxum illum provocat plethora sola; aliam agnoscant causam necesse est; quæ, & si illorum mentis fugiat aciem, illam attamen præsentem arguit constans in provocandis catameniiis naturæ æquositas, vel ipsâmet detractâ causante contentitiâ plethorâ.

V.

IPSE tandem excitandus est plethoræ summus fautor D. freind. Demonstrandum venit, salvâ ipsi debitâ reverentiâ, absurda & opposita in medium protulisse ut suam de plethorâ stabiliret opinionem, nequè rectius de causâ cessationis somniassè quàm de causâ producente, & hoc ex ipsis verbis colligendum volumus; sic, *inquit autor*, (2) tenuior in junioribus, crassior in senibus exit sanguis. Minimè herclè, per mechanicas quibus abutitur, non utitur leges fluoris menstrui cessatio potest explicari, eo quo illam concipit modo. Cessationis enim causam exindè repetit quod in senectute non modo rigidæ magis & renitentes fiant fibræ, sed capillarium oscula ex quibus fluere consueverunt menses, continuâ tandem cicatrice obducta sunt. (3) At cum suprâ crassiorè, ingravescente, ætate sanguinem excerni affirmabat, major necessariò fieri debet vasorum dilaceratio ut majoris diametri molecule exitum sibi quærant. Sanguis crassior, vasorum dilaceratio major, fortiorem & intensiorem sanguinis appellentis vim supponit, sive ut majorem vasorum dehiscèntiam operet, sive ut fibrarum senilium auctam quotidie rigiditatem impulsu suo superet. Jam verò quomoddò poterunt occalescere vasorum ruptæ extremitates, si dùm inflat annis.

(1) Hoffm. Med. Rat. & System. tom. 2. pag. 464. multiplici doctus experientiâ affirmat etiã vulgò compertum esse sectâ antè menstruum tempus venâ, liberiores eorum fluxum fieri.

Swieten acceleratum aliquoties à venæ sectione menstrui fluoris reditum vidit, Comment. in Boeth. aph. tom. 4. pag. 316.

(2) Freind, cap. 1. pag. 3.

(3) Idem ibid. cap. 7. pag. 52.

urgētibz mēstruorū cessatio, eodē tempore major fiat eorūdem rūptura? Quomodō nascetur aterna cicatrix, quādo vulnēris labia magis ac magis à se invicē diducuntur crassiore semper exēunte liquido. Vix citrà miraculū concipi potest coalitio illa, dūm huic opposita directē conditio ex hipothēsi existit. Undē fluxus ille potius perennaret ex causis quarum ope huic finem imponere fatagit idē ille autor.

Aliundē, senectā, juxtā eundē, obrepente, tūm minor sit in dies humorū redundantia, tūm vasorū fibrā rigidā magis & durā evadunt, itā ut nequē eā *etate accumuletur plethora*, &c. (1) Sed postremorum horūcē verborū statim immemor paulō post subiungit deficientibus mēstris aliam institui vicariam evacuationē, quā eādē quantitatē quā deficient mēstrua, humorem expellant; ad uncias usquē & drachmas calculū ponens sedulus, ille &, si non de re seriā, ridendus computator. Imō quādo non ritē peragit vicaria illa evacuatio, habitū in foeminis pleniorē nasci & illas pinguescere pronūciat. (2) Mirum certē cuilibet attendenti semper erit quomodō idē autor qui pro causā cessationis mēstruorū defectū plethorā precipuē arguit, paulō post huicē deficienti purgationi vicariam quærat evacuationē, quā si locū non habeat, habitū pleniorē obositatēquē foeminis consiliet. Inutilis enim est vicaria quacūquē evacuatio, si propterea deficient mēses quod tunc temporis nulla accumulatur plethora; vel si, quod observationi consentaneū est, eā *etate* plenior habitus & obositas succedant, plethorā ex mēstris defectū nasci & accumulari patet, quā idē illos producere non potest; undē ergō constat finem mēstruationis causā esse plethorā, nedū ipsa mēstris causā sit.

Non scilicet ergō in explicandā catamēniorū cessationē quā in enucleandā irruptionē vel computandā periodo argumenta sua à plethorā mutuārant huius theoriæ Patroni. Veram huiusce phænomeni causā suo reconditam gremio fovet natura inextricabilis. Nām dūm naturæ operationes intrā arctas sui ingēniū limites contrahunt superbi homunciones, eadē sui semper juris facta, opposita sibi claustra resolvit, novis indefinētē nitida phænomenis: sicuti etenim foeminas procreavit nunquā mēstruatas, quā tamē sanos vegetosquē ediderunt foetus; (3) haud aliter recens enixas ex matris alveo puellas illo fluxu multavit, quā eadē sanas habuēre proles; (4) alias verō feminas ad senium & mortē usquē non deseruit fluxus ille; (5) ludētis sanē naturæ argumentum, humanæ verō stētis imbecillitatis evidēs testimoniū.

Abligandum igitur illud systēma pendens à nimium variabili humoris excre-

(1) Ibid. pag. 51.

(2) *Idēiam pronobis facit (ait Autor) quod perpetuā serē observatione comprobātū n. est plerāquē scilicet mulieres, simulac mēstris deficiunt sint, habitū pleniorē contrahere & pinguescere.* pag. 53.

Non is sum; fateor, qui videam quomodō hæc observatio pro eo faciat qui paulō suprà clamabat minorem senectā obrepente fieri redundantiam humorū, nullā eā *etate* accumulari plethorā.

(3) Vide notam.

(4) Primi parag.

(5) Narrat Swieten se vidisse puellam primo vitæ tempore mēstruati, quæ septimo anno perfectē nobilis videbatur. Satis sana vixit; & decimo-nono anno nupta, sanas eduxit proles; non rarā apud historiam medicam observatio. [Tom. 4. pag. 349.

(6) Exempla non pauca protelæ usquē ad mortē evacuationis mēstruæ collecta vidēte apud Haller. Element. Phys. tom. 7. lib. cit. sect. 3. pag. 141.

mentitii retentione, ab exhâc inductâ plethorâ, exindèque provocato periodico fluxu. Menstruationis causam rectius cenſeo referendam ad peculiarem uteri actionem, cui producendâ fictus à naturâ est atquè efformatus. Quod modò per plures annos vitâ quasi fruebatur inani, continuo veluti fomno addictum organum, nunc, lucente pubertatis aurorâ, subito in motum expergiscitur, quem semper statis periodis iterabit, donèc, post indefessos, multorum annorum labores, critico equidèm, sed ultimo conatu, optatâ, si fas itâ loqui, constantique pace fruatur.

Cur verò suum sit organi hujusce actioni à naturâ præfixum initium, cur periodicæ apparitiones, undè stato vitæ termino redux pristina quies, penitus ignoratur, æternùmque latebit. Qui verò sua ipsiſ arcana naturam res. ravisse gloriantur, itâ ut veram & omni absolutam puncto mensium causam attigisse sibi fingant, nobis etiam dicant cur thymus & capsulæ renales in foetu sint aded conspicuæ & cui bono; ætate verò ingravescente, vix sui memoriam, *thymus imprimis*, relinquant; cur sua sit dentibus exeundi periodus & ordo, itâ ut nequè molares antè caninas, caninæ antè incisivas ordinariè appareant, ultimæ ætate satis pro-
fecto exitum sibi querant, cùm omnium simul & æquè gelatinolum germen in foetu adsit. Explicent, cur virus varii à parentibus in innocentes proles propagati multos per annos sopiti, ex suo veterino tandèm excitati immanes agant tragicædias, &c. Non ea mihi vis animo ut hæc omnia abscondita phænomena valeam assequi. Metam attingi si meritò possim concludere:

Ergò promovenda menstruationi impar plethora,

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Joannes-Baptista BAIGNE- RES.	M. Joannes-Baptista JUMELIN, <i>Chirurgia Latino Idiomate</i> Professor.	M. Natalis-Andreas-Mannes- Baptista KUNERT, Professor.
M. Alphonsius-Vincentius-Lu- dovicus-Antonius LE ROY, <i>Chirurgiæ Gallico Idiomate</i> Professor.	M. Joannes-Carolus DE BRO- TONNE.	M. Dionysius Claudius DOUL- CET.
M. Joannes - Mathæus DE FRASNE,	M. Joannes - Jacobus DE LA PORTE.	M. Bartholomæus-Tuffanus LE CLERC, <i>Consiliarius Medicus</i> <i>Regis ordinarius in ejus Cas-</i> <i>tellecto.</i>

Proponebat Parisiis JOANNES-NICOLAUS CORVISART-DESMARETS,
Remensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus,
Theseos Autor, A. R. S. H. 1781. AB OCTAVA AD MERIDIEM.